

Міністерство освіти і науки України
Київський національний торговельно-економічний університет
Вінницький торговельно-економічний інститут
Кафедра іноземної філології та перекладу

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

до виконання курсових робіт із дисципліни
«Практика перекладу з першої іноземної мови»

Освітній ступінь	«бакалавр»
Галузь знань	03 – Гумантарні науки»
Спеціальність	035 «Філологія»
Спеціалізація	035-041 «Германські мови та літератури (переклад включно), негала – англійська»

Вінниця 2014

Автори: Іваницька Н.Б., д.філол.н., проф.;
Гладько С.В., к.філол.н., доц.

Розглянуто на засіданні кафедри іноземної філології та перекладу 15 січня 2018 р., протокол № 1; засіданні методичної комісії обліково-фінансового факультету 9 лютого 2017 р., протокол № 2.

Рецензент: Терещенко Л.Я., к.філол.н.

Редактор: Фатєєва Т. Д.
Комп'ютерна верстка: Тертична Я. М.

Підр. до друку 15.03.2018 р. Формат 60x84/16. Папір офсетний
Друк різнографічний. Ум. друк. арк. 3,14.
Обл.-вид. арк.2,04 Тираж 5. Зам. № 117

Видавничо-редакційний відділ ВТЕІ КНТЕУ
21000, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 25

ВСТУП

Методичні рекомендації розроблено відповідно до положення про організацію навчального процесу у Вінницькому торговельно-економічному інституті Київського національного торговельно-економічного університету та Положення про організацію виконання та захисту курсових робіт (проектів) у ВТЕІ КНТЕУ.

Виконання курсової роботи є завершальним етапом вивчення фахових дисциплін, зокрема «Практики перекладу з першої іноземної мови» та передбачено навчальним планом підготовки фахівців галузі знань 03 «Гуманітарні науки» спеціальності 035 «Філологія» спеціалізації 035.041 «Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська» освітнього ступеня «бакалавр». Виконання курсової роботи відображає вміння здобувача вищої освіти вести дослідження та розв'язувати наукові завдання.

ЗАГАЛЬНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

Курсова робота – це одна з форм самостійної навчально-дослідної роботи здобувача вищої освіти, яке виконується з певної дисципліни або його окремих розділів. У процесі її виконання студенти розширюють свій загальний кругозір і поглиблено вивчають одну з тем відповідного курсу. Водночас вони набувають навичок і вмінь, необхідних для проведення самостійних наукових досліджень: вчать аналізувати наукову проблему, спостерігати й вивчати мовні явища, розробляти програму й використовувати різні методи дослідження, аналізувати одержані результати. Курсова робота має переважно реферативний характер, що передбачає ґрунтовне вивчення конкретної наукової проблеми.

Курсова робота має на меті:

- закріплення, поглиблення і узагальнення знань, одержаних здобувачами вищої освіти за час навчання;
- формування та розвинування певних вмінь та навичок (досліджувати літературні джерела та інформаційну базу даних; класифікувати дані; застосовувати найрізноманітніші методи та способи опрацювання інформації; розробляти пропозиції щодо вирішення проблем; логічно та чітко викладати матеріал; давати ґрунтовні оцінки різним явищам і процесам; оформляти роботу відповідно до існуючих стандартів тощо) та їх застосування до комплексного вирішення конкретного фахового завдання;
- визначення теоретико-методологічної підготовленості та психологічної готовності до планування та проведення самостійного наукового дослідження.

Водночас курсова робота є однією з форм контролю знань здобувачів вищої освіти, важливим етапом підготовки до майбутньої практичної діяльності у визначеній сфері, першим кроком до написання випускової кваліфікаційної роботи.

Робота над виконанням курсової роботи включає наступні етапи:

- 1) вибір теми та об'єкта дослідження;
- 2) затвердження теми;
- 3) складання здобувачем вищої освіти плану курсової роботи, погодження з науковим керівником;
- 4) добір теоретичних джерел та фактичного матеріалу для опрацювання;
- 5) написання й оформлення курсової роботи;
- 6) подання курсової роботи на кафедру для рецензування;
- 7) доопрацювання (у разі потреби) курсової роботи відповідно до рекомендацій/ зауважень рецензента;
- 8) подання роботи на захист;
- 9) захист курсової роботи.

Під час написання курсової роботи здобувач вищої освіти може отримати консультацію в наукового керівника відповідно до графіка проведення індивідуально-консультативної роботи науково-педагогічних працівників, розробленого кафедрою іноземної філології та перекладу ВТЕІ КНТЕУ та розміщеного на сайті інституту.

Після закріплення теми курсової роботи студент підбирає джерела, які стосуються теми. Список основних рекомендованих наукових та навчально-методичних джерел з питань перекладу та список основних рекомендованих довідкових джерел з перекладознавства наведено в Додатках Б і В.

ВИБІР І ЗАТВЕРДЖЕННЯ ТЕМИ, ДОБІР І ВИВЧЕННЯ ЛІТЕРАТУРНИХ ДЖЕРЕЛ СКЛАДАННЯ ПЛАНУ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Перелік рекомендованих тем курсових робіт, складений і затверджений на кафедрі іноземної філології та перекладу ВТЕІ КНТЕУ, розробляється згідно з вимогами програм курсу і охоплює всі основні питання, які мають теоретичний і практичний інтерес, актуальні та необхідні для потреб розвитку науки, відзначені новизною, перспективністю тощо. На початку кожного навчального року тематика курсових робіт поповнюється і уточнюється. Приблизну тематику курсових робіт наведено в Додатку А.

Здобувач вищої освіти самостійно обирає тему курсової роботи з переліку рекомендованих кафедрою тем курсових робіт. За замовленням підприємства або бажанням здобувача вищої освіти може бути запропонована власна тема. Вона повинна бути письмово погоджена з науковим керівником і бути актуальною, оригінальною та відповідати вимогам до курсової роботи. Після вибору теми курсової роботи, здобувач вищої освіти пише заяву на ім'я завідувача кафедри з проханням її затвердити. У разі несвочасного подання здобувачем вищої освіти заяви щодо затвердження бажаної теми курсової роботи, тема визначається завідувачем кафедри.

Затвердження тем курсових робіт, призначення наукових керівників, визначення термінів захисту курсових робіт здійснюється письмовим розпорядженням завідувача кафедри іноземної філології та перекладу. Завідувач кафедри має право видати розпорядження про зміни (уточнення) тем курсових робіт не пізніше ніж за 2 місяці до встановленого терміну подачі робіт на кафедру. Підставою для розгляду змін (уточнень) виступають заяви здобувача вищої освіти з обґрунтуванням доцільності та письмова згода наукового керівника.

Після затвердження теми оформлюється завдання на виконання курсової роботи за встановленою формою (Додаток Г), які фіксується на кафедрі в Журналі обліку і рецензування курсових робіт.

При самостійному виборі теми слід враховувати можливість використання її положень та висновків у майбутньому випусковому кваліфікаційному проєкті (роботі).

Назва курсової роботи має бути стислою, конкретною, відповідати спеціальності та суті дослідженої проблеми, вказувати на предмет і мету дослідження. У назві не бажано використовувати ускладнену, узагальнюючу чи псевдонаукову термінологію. У назві треба уникати слів «дослідження...», «аналіз...», «вивчення...».

Після визначення та формулювання теми здобувач вищої освіти складає і погоджує з науковим керівником план курсової роботи (вступ, розділи, висновки та пропозиції, список використаних джерел).

ВИМОГИ ДО НАПИСАННЯ ТЕКСТУ ТА ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Оформлення курсової роботи має відповідати загальним вимогам, що висуваються до наукових робіт, згідно з державним стандартом ДСТУ 3008-95 «Документація. Звіти у сфері науки та техніки. Структура і правила оформлення».

Обсяг курсової роботи складає 20-25 сторінок формату А-4 у такому електронному форматі: комп'ютерний редактор Word (for Windows), шрифт текстового редактора Word Times New Roman чорного кольору, розмір 14, міжрядковий інтервал 1.5 (29-30 рядків на сторінці), друк – на принтері з одного боку аркуша білого паперу формату А4 (210x297 мм). Текст друкується так, щоб залишалися поля такого розміру: ліве – 30 мм, праве – 15 мм, верхнє – 20 мм, нижнє – 20 мм. Відступ абзацу – 5 знаків. Шрифт друку повинен бути чітким, щільність тексту - однаковою. До загального обсягу роботи не входять додатки, список використаних джерел, таблиці та рисунки, які повністю займають площу сторінки. Але всі сторінки зазначених елементів підлягають нумерації на загальних засадах.

Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, рисунків, таблиць, формул подають арабськими цифрами без знака «№». Першою сторінкою наукової роботи є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок роботи. На титульному аркуші номер сторінки не ставлять, на наступних сторінках номер проставляють у правому верхньому куті сторінки без крапки в кінці.

Такі структурні частини наукової роботи, як «ЗМІСТ», «ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ», «ВСТУП», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», не мають порядкового номера. Номер розділу ставлять після слова «РОЗДІЛ», після номера крапку не ставлять, потім з нового рядка великими літерами друкують заголовок розділу.

Структурні частини самостійних наукових робіт:

- ТИТУЛЬНИЙ АРКУШ;
- ЗМІСТ (CONTENTS);
- ВСТУП (INTRODUCTION);
- ОСНОВНА ЧАСТИНА;

РОЗДІЛ 1 (CHAPTER 1), його назва великими літерами та підрозділи із відповідними назвами, якщо такі є;

РОЗДІЛ 2 (CHAPTER 2), його назва великими літерами та підрозділи, з відповідними назвами, якщо такі є;

РОЗДІЛ 3 (CHAPTER 3), його назва великими літерами, та підрозділи з відповідними назвами (як правило, курсова або дипломна робота мають 2-3 розділи, але остаточне рішення залежить від характеру матеріалу та бажання автора);

- ВИСНОВКИ (CONCLUSIONS);
- СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ (BIBLIOGRAPHY, див. Додаток Е);
- СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДОВІДКОВИХ ДЖЕРЕЛ (LIST OF REFERENCE SOURCES);
- й) СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ (LIST OF DATA SOURCES);
- і) ДОДАТКИ (ANNEXES), якщо такі є;
- ї) РЕЗЮМЕ (SUMMARY). До курсових робіт додається резюме обсягом 1-2 сторінки українською/ англійською мовою. У резюме вказується гіпотеза, мета, цілі та матеріал дослідження, стислий зміст роботи, основні отримані результати та висновки.

Заголовки структурних частин роботи «ЗМІСТ», «ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» друкують великими літерами

симетрично до тексту (по центру). Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою. Заголовки пунктів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу в підбір до тексту. В кінці заголовка, надрукованого в підбір до тексту, ставиться крапка.

Відстань між заголовком (за винятком заголовка пункту) та текстом повинна дорівнювати 3-4 інтервалам.

Кожну структурну частину роботи треба починати з нової сторінки.

Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу і порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. В кінці номера підрозділу повинна стояти крапка, наприклад: «2.3.» (третій підрозділ другого розділу). Потім в тому ж рядку йде заголовок підрозділу.

Пункти нумерують у межах кожного підрозділу. Номер пункту складається з порядкових номерів розділу, підрозділу, пункту, між якими ставлять крапку. В кінці номера повинна стояти крапка, наприклад: «1.3.2.» (другий пункт третього підрозділу першого розділу). Потім у тому ж рядку йде заголовок пункту. Пункт може і не мати заголовка.

Підпункти нумерують у межах кожного пункту за такими ж правилами, як пункти.

ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ ОСНОВНОГО ТЕКСТУ ТА ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Зразок оформлення титульного аркуша подано у Додатку Д. Титульний аркуш курсової роботи входить до суцільної нумерації сторінок, але на ньому номер сторінки не проставляється. На титульному аркуші зазначають повну назву навчального закладу, його відомчу підпорядкованість,

факультет, кафедру, на якій виконана курсова робота, тему, дані про здобувача, наукового керівника, місто та рік подання курсової роботи до захисту. Скорочення в назвах навчального закладу та теми роботи не допускаються.

Зміст, до якого включається план курсової роботи, подають на початку курсової роботи. Він містить найменування та номери початкових сторінок усіх структурних елементів. Розділи за обсягом мають бути приблизно однаковими. Слово «ЗМІСТ» друкується зверху в центрі сторінки великими літерами жирним шрифтом так само, як всі назви структурних частин роботи, наведені нижче.

У **вступі** обґрунтовується вибір теми самостійної наукової роботи, визначається її новизна, практична та теоретична цінність, вказується робоча гіпотеза, основна мета та конкретні цілі роботи, методи лінгвістичного аналізу, зазначаються джерела ілюстративного матеріалу. Вступ розкриває сутність і стан наукової проблеми. У вступі стисло подається загальна характеристика роботи у такій послідовності:

Актуальність теми. Сутність проблеми, її значущість, роботи відомих науковців над питанням, що розглядається, обґрунтування необхідності свого дослідження.

Мета і завдання дослідження. Мету дослідження формулюють одним реченням. Не можна формулювати мету так: «Дослідити (вивчити, проаналізувати) певний процес (об'єкт, явище)», оскільки дослідження та аналіз – це не мета, а засоби її досягнення. Формулюючи мету, варто чітко зазначити, що саме ви хочете визначити в своїй роботі.

Завдання мають бути взаємопов'язані і розкривати тему, заявлену в назві роботи. Формулюючи завдання, вкажіть, що конкретно ви передбачаєте зробити: проаналізувати та визначити особливості, систематизувати вітчизняний і зарубіжний досвід, виокремити, дослідити та описати, розглянути, з'ясувати, простежити, показати, класифікувати, експериментально перевірити та обґрунтувати, визначити тенденції, окреслити шляхи підвищення ефективності, розробити рекомендації тощо.

Об'єкт і предмет дослідження як категорії наукового процесу співвідносяться між собою як загальне і часткове. В об'єкті виділяється та його частина, яка є предметом дослідження. Саме на нього спрямована основна увага здобувача, оскільки предмет дослідження визначає тему курсової роботи, яка зазначається на титульному аркуші як її назва.

Методи дослідження. Перелік методів, якими досягатиметься розв'язання кожного конкретного завдання дослідження. Обсяг вступу не повинен перевищувати 3-х сторінок.

Текст основної частини роботи поділяють на розділи, підрозділи, пункти та підпункти.

Зміст структурних частин самостійних наукових робіт

Норми наукової комунікації регламентують характер викладу інформації, передбачаючи відмову від висловлювання власної думки від першої особи. У зв'язку з цим вживаються мовні конструкції, в яких замість особового займенника «я» вживається займенник «ми», оскільки дослідження здійснюється під постійним консультуванням з боку керівника. Виклад тексту наукової роботи слід вести від третьої особи та писати «сучасна теорія і практика перекладу надає перевагу ...», «більшість дослідників цієї проблеми вважають, що...», «вході проведення дослідження було встановлено, що ...», «розроблений підхід дозволяє ...», «цей висновок було зроблено на підставі того, що ...», «автор даної роботи вважає, що ...» тощо.

Основна частина роботи складається із 2-3 розділів. У кінці кожного розділу формулюють висновки зі стислим викладенням наведених у ньому наукових і практичних результатів, що дає змогу вивільнити загальні висновки.

РОЗДІЛ 1 (CHAPTER 1) носить, як правило, теоретичний характер, де дається загальне теоретичне підґрунтя того дослідження, що автор прагне зробити далі, даються посилання на наукові праці, у яких вже розглядалася ця проблема, дається визначення основних понять та категорій проблеми, що

розглядається, характеристика основних термінів та понять, що використовуються, критичний аналіз праць інших дослідників обраної проблеми, інформація щодо історії розгляду проблеми науковцями тощо. Отже, у першому розділі подається огляд літератури за темою, вибір напрямів дослідження, визначається сутність предмета досліджень. В аналітичному огляді літературних джерел щодо напряму наукового дослідження здобувач вищої освіти відзначає основні етапи розвитку наукової думки за проблемою, що розглядатиметься. Слід звернути увагу на те, що, цитуючи будь-яке джерело інформації, необхідно обов'язково робити посилання на нього, оскільки це є предметом інтелектуальної власності. Стисло, критично висвітлюючи публікації, необхідно вказати ті проблеми, які потребують дослідження. На основі аналізу всієї зібраної інформації здобувач вищої освіти робить узагальнення результатів власних досліджень, наводить порівняльну оцінку аналогічних досліджень вітчизняних та зарубіжних авторів, окреслює пропозиції щодо вирішення проблемних питань.

РОЗДІЛ 2 (CHAPTER 2) та інші розділи, якщо вони передбачені автором, мають більш практичний характер, де на прикладах, зібраних автором з джерел оригінального ілюстративного матеріалу доводиться робоча гіпотеза роботи та доказуються теоретичні положення, що були окреслені у Розділі I. Кожний розділ роботи закінчується стисло викладеними узагальненнями і висновками.

У ВИСНОВКАХ (CONCLUSIONS) підводяться підсумки дослідження стосовно доведення робочої гіпотези та даються відповіді на проблематичні питання, що були поставлені у вступі, даються рекомендації щодо практичного застосування отриманих результатів, перспективи та напрямки подальших досліджень обраної теми.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ (BIBLIOGRAPHY) оформляється за вимогами Державного стандарту України (див. Додаток Е). Згідно із існуючою практикою, більшість здобувачів, особливо в галузі гуманітарних наук, укладають список в алфавітному порядку, що методичними вказівками ВАК визнається допустимим. Якщо було обрано алфавітний порядок наведення джерел у списку, то джерела розміщуються наступним чином:

а) наукові джерела в алфавітному порядку «кирилицею» (українська, російська, білоруська, болгарська мови тощо);

б) наукові джерела в алфавітному порядку «латиницею» (англійська, німецька, французька, італійська, іспанська мови тощо);

в) джерела написані іншими мовами (арабською, грузинською, японською, китайською тощо) подаються у латинській транслітерації.

У науковій роботі після «СПИСКУ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ» слід наводити «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДОВІДКОВИХ ДЖЕРЕЛ» (LIST OF REFERENCE SOURCES), до якого вносяться словники, енциклопедії, довідники, довідкові джерела з мережі Інтернет тощо (якщо автор роботи використав вказані джерела). Посилання на ці джерела в тексті роботи та їх бібліографічний опис у списку оформлюються згідно з вимогами до посилань та бібліографічного опису наукових джерел.

Після «СПИСКУ ВИКОРИСТАНИХ ДОВІДКОВИХ ДЖЕРЕЛ» слід наводити «СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ» (LIST OF DATA SOURCES), до якого вносяться офіційні документи, закони, постанови, міжнародно-правові документи, наукові або технічні джерела, словники, газети, журнали, художні твори, джерела з мережі Інтернет тощо, з яких автор наукової роботи брав приклади для аналізу. Нормативні документи ВАК не встановлюють жорстких вимог до оформлення цього списку, так само як і для форми посилань на джерела Ілюстративного матеріалу в тексті наукової роботи, тому при оформленні цих посилань та при їх бібліографічному описі слід виходити з існуючого досвіду.

ДОДАТКИ (ANNEXES), якщо вони є, оформлюються згідно з існуючими стандартами та можуть містити додаткові тексти для аналізу, словники, глосарії, вправи та методичні матеріали для подальшого використання в навчальному процесі, фотокопії текстів (документів, схем, фотографій), слайди, аудіо та відеозаписи, дискети з відповідними файлами або інші супутні матеріали. Таблиці, графіки, схеми, наведені в основній частині роботи або у Додатках повинні бути пронумеровані і мати заголовки.

Посилання (cross-references) та правила наведення прикладів

При написанні наукової роботи необхідно давати посилання на джерела, матеріали, ідеї, висновки або окремі результати за темою дослідження. Такі посилання дають змогу відшукати документи і перевірити достовірність відомостей про цитування документа, дають необхідну інформацію щодо його змісту, мови, обсягу, підтверджують наукову документацію автора наукового дослідження. Посилатися слід на останні видання публікацій. На більш ранні видання можна посилатися лише в тих випадках, коли в них наявний матеріал, який не включено до останнього видання.

Привласнення авторства на чужий твір науки, літератури, мистецтва або на чуже відкриття, винахід чи раціоналізаторську пропозицію, та також використання у своїх працях чужого твору без посилання на автора вважається плагіатом та суперечить Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про авторське право і суміжні права» (№ 2627-ІІ від 11.07.2001 року», який базується на Конституції України і складається з відповідних норм Цивільного кодексу України, законів України «Про власність», «Про кінематографію», «Про телебачення і радіомовлення», «Про видавничу справу», «Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів та фонограм» та інших законів України, що охороняють особисті немайнові та майнові права суб'єктів авторського права і суміжних прав.

Посилання згідно із діючими правилами ВАК України слід робити за системою, де у квадратних дужках після цитати, ідеї, назви матеріалу або документу вказується порядковий номер джерела у списку використаних джерел. Якщо наводиться декілька джерел, то між їх номерами ставляться крапки з комами. Якщо наводяться сторінки конкретного джерела, на які робиться посилання, то між номерами сторінок ставиться кома або тире (якщо, наприклад, посилання робиться на сторінки з 220 по 224), а між номерами сторінок та порядковим номером джерела ставиться кома. Наприклад: Перформативні висловлювання були вперше виділені Дж. Остіном [76]; Термін «прагматика» може бути замінений терміном «дектика» [95, р. 220-224]; Як зазначає І.В.Корунець, «існують проблеми з передачею деяких українських особливих/географічних назв англійською мовою» [46, р. 14]. Ідеї про відокремлення текстів-артефактів та текстів-ментфактів можна знайти в роботах С.С.Максимова [128], Ю.С.Сорокіна [5] та Дж.Сінклера [135]. Patterns of lexical cohesion in text were described in detail by many authors [17; 99; 114; 125; 126; 132].

Значення слів або виразів беруться в дужки. Авторські випущення тексту позначаються трьома крапками у квадратних дужках «...», напр.: «The distributional set of the word stone <...> will include 'heavy', 'brown', 'gray', 'round', 'small', 'throw', 'grind' and many more <...>» [131, p. 53].

Посилання на використані джерела у виносках внизу сторінки, як правило, не допускаються. Внизу сторінки (під номерами) можуть бути наведені виноска, які містять коментарі до головного тексту або інші зауваження щодо його змісту, які у свою чергу можуть мати оформлені за вказаними вище правилами посилання на наукові або ілюстративні джерела, що зазначаються у загальному списку літератури.

Всі посилання у тексті наукової роботи повинні бути підтверджені коректним описом наукових джерел у списку використаних наукових джерел, так само як і джерела ілюстративного матеріалу повинні мати відповідні «реквізити» (назва, номер, том чи випуск публікації, місце та дата публікації, відповідні сторінки).

Фрагменти тексту наукової роботи, які слугують ілюстративним матеріалом, друкуються курсивом, Елементи ілюстративного матеріалу (слова, фрази, речення), які потребують виділення (мовні явища, що ілюструються), підкреслюються, а після наведеного фрагменту Ілюстративного матеріалу робиться посилання на відповідне джерело, наприклад: We are going to kill a Swede. Do you know a big Swede named QleAndej son [HSL, 67]; The chief Roberto Cojlaninno formally abandoned a controversial inancial restructuring plan in a bid to restore his credibility with institutional investors [FT. - November 22,1999]; New services through TV cables, phone lines and satellites promise speedier Internet use at home [T. - November 30,1998].

Якщо посилання на одне джерело повторюється на сторінці, замість номера вказується латинське скорочення *op. cit.* та додається номер сторінки. Наприклад, [1, p. 35] [*op.cit.*, p. 36]. Якщо посилання на ту ж саму сторінку, подальше вживається скорочення [*ibid.*], що означає в нашому прикладі джерело 1, сторінка 36.

Оскільки не існує жорстких вимог до оформлення посилань на джерела ілюстративного матеріалу та їх бібліографічного опису, слід вважати доцільним вживання традиційного написання наукових робіт системи, яка передбачає використання умовних позначень. Так, у прикладах, наведених вище, умовним скороченням у списку джерел ілюстративного матеріалу будуть відповідати такі записи: Hemingway E. Selected Stories. -M.: Progress Publishers, 1971. - 398 p. (у посиланні в дужках вказане умовне позначення «HSL» та після коми дається номер сторінки – «67»); Financial Times. — November 22, 1999 (у посиланні в дужках вказане умовне позначення «FT» та

дата публікації: сторінки газет, на які робиться посилання, як правило, не вказуються); Time. - November 30, 1998 (у посиланні в дужках вказане умовне позначення «T» та дата публікації; сторінки журналів, на які робиться посилання, як правило, не вказуються).

ОФОРМЛЕННЯ ДОПОМІЖНИХ МАТЕРІАЛІВ

До допоміжних матеріалів відносять: таблиці, ілюстрації (схеми, діаграми, графіки, креслення тощо), формули, додатки.

Таблицю бажано розміщувати на одній сторінці та слід розташовувати безпосередньо після тексту, у якому вона згадується вперше, або на наступній сторінці. Таблиці нумерують арабськими цифрами наскрізною нумерацією в межах пункту, за винятком таблиць, що наводяться у додатках. Номер таблиці складається з номера пункту і порядкового номера таблиці, відокремлених крапкою, наприклад, таблиця 1.1. – перша таблиця першого пункту. Слово Таблиця 1.1 друкується курсивом, а назва жирним шрифтом малими літерами (крім першої великої) і розміщують над таблицею вирівнюючи по ширині з абзацним відступом. Назва має бути стислою і відбивати зміст таблиці. Потрібно уникати повторів тематичного заголовка у заголовках граф. Лаконічності потребують і назви заголовків рядків. Слова, що повторюються, слід виносити до узагальнюючих заголовків, об'єднуювальних рубрик.

Ілюстрації позначають словом «Рисунок» і нумерують послідовно в межах пункту, за винятком ілюстрацій, поданих у додатках. Номер ілюстрації складається з номера пункту та порядкового номера ілюстрації через крапку.

Ілюстрації (рисунок, фотографії, креслення, схеми, графіки, карти) і таблиці необхідно подавати в роботі безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці. Ілюстрації і таблиці, які розміщені на окремих сторінках роботи, включають до загальної нумерації сторінок.

Таблицю, рисунок або креслення, розміри яких більше формату А4, враховують як одну сторінку і розміщують у відповідних місцях після згадування в тексті або у Додатках.

Таблиці нумерують послідовно (за винятком таблиць, поданих у Додатках) в межах розділу. В правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують напис «Таблиця» із зазначенням її номера. Номер таблиці повинен складатися з номера розділу і порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка, наприклад: «Таблиця 1.2.» (друга таблиця першого розділу).

При переносі частини таблиці на іншу сторінку пишуть слова «Продовження табл.» і вказують номер таблиці, наприклад: «Продовження табл. 1.2.».

Ілюстрації починають словом Рис. і нумерують послідовно в межах розділу, за винятком ілюстрацій, поданих у Додатках.

Номер ілюстрації повинен складатися з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка, наприклад: «Рис. 1.2.» (другий рисунок першого розділу). Номер ілюстрації, її назва і пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією.

Додатки оформляються як продовження курсової роботи на наступних її сторінках, розміщуючи їх у порядку появи посилань у тексті.

До додатків рекомендується включати матеріал, який:

- є необхідним для повноти роботи, але включення його до основної частини може змінити впорядковане та логічне уявлення про курсову роботу;

- не може бути послідовно розміщений в основній частині через великий обсяг;

- може бути вилучений для широкого кола читачів, але є необхідним для фахівців даної галузі. Наприклад, додаткові ілюстрації або таблиці, ілюстрації допоміжного характеру. Кожний додаток друкується з нової сторінки. Додаток повинен мати заголовок, надрукований угорі малими літерами з

першої великої симетрично відносно тексту сторінки. По центру рядка малими літерами з першої великої друкується слово «Додаток _» (але без знака №) і велика літера, що позначає додаток. Наприклад: «Додаток А».

Додатки позначаються великими літерами української абетки, за винятком Г, С, І, Ї, Й, О, Ч, Ї. Наприклад: Додаток А, Додаток Б.

Текст кожного додатка, може бути поділений на розділи та підрозділи, які нумерують у межах кожного додатка. У цьому випадку перед кожним номером ставлять позначення додатка (літери) і крапку. Наприклад: А.2 - другий розділ Додатку А; В.3.1 перший підрозділ третього розділу Додатку В.

Ілюстрації та таблиці, розміщені в додатках, нумерують у межах кожного додатка. Наприклад: рис. Д.1.2 — другий рисунок першого розділу Додатку Д; таблиця (А. 1) - перша таблиця Додатку А. У разі, якщо зміст додатка не вміщується на одну сторінку, то на наступній сторінці у верхньому правому кутку зазначається «Продовження додатку».

ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Завершену курсову роботу здобувач вищої освіти подає на кафедру іноземної філології та перекладу ВТЕІ КНУТЕУ не пізніше ніж за два тижні до захисту. Курсова робота спочатку реєструється на кафедрі та передається науковому керівнику на перевірку. Викладач ретельно перевіряє роботу. Висновок наукового керівника, в якому викладені основні переваги та недоліки, вносяться до Рецензії на курсову роботу (проект) (Додаток С).

Якщо за результатами першої перевірки науковим керівником робота оцінена незадовільно (не відповідає темі, завданням та вимогам до курсової роботи), вона не допускається до захисту. Викладач повертає її з позначкою «на доопрацювання».

Здобувач вищої освіти до початку екзаменаційної сесії повинен виправити вказані недоліки і подати роботу на перевірку вдруге, повторно зареєструвавши її. За результатами повторної перевірки науковий керівник надає відповідний відгук, який фіксується на титульному аркуші курсової роботи і виносить роботу на розгляд комісії по захисту курсових робіт.

Захист курсової роботи проводиться комісією у складі наукового керівника та одного-двох викладачів обов'язково до початку екзаменаційної сесії за графіком узгодженим навчальним відділом і затвердженим заступником директора. Вже затверджений Графік розміщується на інформаційних дошках кафедри та на сайті ВТЕІ КНТЕУ.

Члени комісії оцінюють захист, презентацію та оформлення курсової роботи. При захисті курсової роботи здобувач вищої освіти має продемонструвати глибокі знання з досліджуваної проблеми, вміти чітко викладати власні думки, використовувати ілюстративний матеріал, аргументовано відповідати на питання, демонструвати вміння вести дискусію, обґрунтовувати та відстоювати свою точку зору.

Рекомендується на захист підготувати презентацію власного наукового дослідження у Microsoft PowerPoint. Обсяг - до 10 слайдів.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Оцінювання курсової роботи здійснюється за 100-бальною шкалою ВТЕІ КНТЕУ з подальшим переведенням її в 4-бальову національну шкалу та шкалу СКТС.

Підсумкову оцінку визначає комісія кафедри іноземної філології та перекладу ВТЕІ КНТЕУ, що приймає захист курсових робіт. Об'єктами оцінки є три складові: зміст (70 балів), оформлення (15 балів), захист (15 балів).

Переведення даних 100-бальної шкали оцінювання ВТЕІ КНТЕУ в 4-бальову та шкалу СКТС здійснюється в такому порядку.

Курсова робота оцінюється на «відмінно» (90-100 А), якщо було повністю розкрито тему і адекватно проаналізовано мовний (ілюстративний) матеріал при належному оформленні курсової роботи у відповідності до державного стандарту оформлення наукових робіт.

Курсова робота оцінюється на «добре» (82-89 В), якщо робота вище середнього рівня з незначними помилками.

Курсова робота оцінюється на «добре» (75-81 С), якщо є певні прогалини у висвітленні теоретичного матеріалу або в аналізі мовного (ілюстративного) матеріалу частину та/або роботу було оформлено з незначними порушеннями державного стандарту оформлення наукових робіт.

Курсова робота оцінюється на «задовільно+» (74-69 Д), якщо зміст роботи в цілому задовільний, але існує значна кількість помилок і недоліків.

Курсова робота оцінюється на «задовільно» (68-60 С), якщо тема була розкрита недостатньо або поверхово, є значні прогалини в аналізі мовного (ілюстративного) матеріалу та роботу було оформлено із значними порушеннями державного стандарту оформлення наукових робіт.

Курсова робота оцінюється на «незадовільно» (59-35 FХ), якщо тема не була розкрита, мовний (ілюстративний) матеріал не був проаналізований належним чином, роботу було оформлено із значними порушеннями державного стандарту оформлення наукових робіт або якщо робота має ознаки плагіату.

Курсова робота оцінюється на «незадовільно» (34-1 F), якщо потрібно підготувати роботу за новою темою.

При отриманні за результатами захисту курсової роботи здобувачем вищої освіти оцінки FХ передбачається повторне виконання роботи за раніше затвердженою темою з виправленням визначених науковим керівником

недоліків. Оцінка F означає, що здобувач вищої освіти має виконати роботу за новою темою. Закріплення теми, призначення наукового керівника та терміну захисту здійснюється завідувачем кафедри іноземної філології та перекладу. У випадку, якщо здобувач вищої освіти не захистив курсову роботу, він вважається не атестованим з даної дисципліни і не допускається до екзамену з однієї із фахових дисциплін.

Захист курсової роботи після виправлення недоліків та за новою темою здійснюється в період ліквідації академічної заборгованості у визначені терміни перед комісією за участю декана, після чого:

- у разі одержання здобувачем вищої освіти позитивної оцінки він допускається до складання екзамену з дисципліни відповідно до розкладу екзаменів у період ліквідації академічної заборгованості у визначені терміни;
- у разі одержання незадовільної оцінки здобувач вищої освіти відраховується з інституту.

Здобувач вищої освіти, який без поважної причини вчасно не подав (не зареєстрував) курсову роботу або не з'явився на захист у встановлений термін, не допускається до складання екзамену з однієї із фахових дисциплін.

Захищені курсові роботи передаються на кафедру іноземної філології та перекладу ВТЕІ КНТЕУ, де вони зберігаються згідно з вимогами до такого виду документів.

ПЕРЕЛІК РЕКОМЕНДОВАНИХ ТЕМ КУРСОВИХ РОБІТ 1. Відтворення

- власних імен та назв у перекладах з української на англійську мову.
2. Відтворення іноземних власних імен та назв українською мовою.
3. Реалії суспільно-політичного і культурного життя та способи їх перекладу.
4. Проблеми транслітерації та практичної транскрипції власних назв та імен згідно сучасних міжнародних стандартів.
5. Неологізми, аббревіатури, акроніми та способи їх перекладу в текстах різних галузей суспільно-політичного та економічного життя, науки і техніки.
6. Переклад інтернаціональної лексики та спеціальних галузевих термінів.
7. Особливості перекладу герундія та герундіальних конструкцій з англійської мови на українську.
8. Особливості перекладу інфінітива та інфінітивних конструкцій.
9. Особливості перекладу дісприкметника I та конструкцій з ним.
10. Особливості перекладу дісприкметника II та конструкцій з ним.
11. Особливості перекладу лексичних та граматичних значень дієслова „be” і конструкцій з ним з англійської мови на українську.
12. Особливості перекладу лексичних та граматичних значень дієслова „have” і конструкцій з ним з англійської мови на українську.
13. Особливості перекладу лексичних та граматичних значень дієслова „make” і конструкцій з ним з англійської мови на українську.
14. Особливості перекладу лексичних та граматичних значень дієслова „do” і конструкцій з ним з англійської мови на українську.
15. Особливості перекладу модальних дієслів „must, ought to, should”, їхніх еквівалентів та конструкцій з ними з англійської мови на українську.
16. Особливості перекладу модальних дієслів „may, can”, їхніх еквівалентів та конструкцій з ними з англійської мови на українську.
17. Особливості перекладу модальних дієслів „will, would, need”, їхніх еквівалентів та конструкцій з ними з англійської мови на українську.

18. Особливості перекладу різних видів означень з української мови на англійську та з англійської на українську.
19. Особливості перекладу детермінантів речення з англійської мови на українську та з української на англійську.
20. Особливості перекладу деяких прислівників та прислівникових виразів з англійської мови на українську та з української на англійську.
21. Особливості перекладу пасивних та каузативних конструкцій з англійської мови на українську та з української на англійську.
22. Способи відтворення ідіоматичних одиниць у перекладі.
23. Відтворення значень мовних одиниць української мови, що відтворюються в англійській мові за допомогою артиклів.
24. Способи відтворення „лексично наповнених” артиклів англійської мови засобами української мови.
25. Особливості перекладу текстів офіційно-ділового стилю (текстів законів, міжнародних угод, ділових контактів, ділового листування тощо) з англійської мови на українську та з української на англійську.
26. Особливості перекладу рекламних, інформаційних та газетних матеріалів з англійської мови на українську та з української на англійську.
27. Особливості перекладу текстів публіцистичного стилю з англійської мови на українську та з української на англійську.
28. Типи пропусків („лакун”) у сприйнятті та перекладі усного тексту та методика їх „заповнення”.
29. Застосування граматичних та лексичних трансформацій у перекладі.
30. Лексичне повторювання як засіб забезпечення когезії тексту та як властивість тексту, що допомагає перекладачу.
31. Відтворення стилістичних прийомів та експресивних засобів мови у перекладі.
32. Комунікативно-прагматичні властивості тексту й відтворення їх у перекладі.

33. Письмовий переклад як міжмовна та міжкультурна комунікація.
34. Мовні маркери (показники) жіночої/чоловічої статі у тексті („гендерні маркери”) та способи їх відтворення у перекладі.
35. Контекстні зв'язки повідомлення (анафоричні, катафоричні та екзофоричні) та їх значення для адекватного перекладу.
36. Проблеми художнього перекладу поетичних творів.
37. Проблеми перекладу творів художньої прози.
38. Проблеми перекладу мови сучасних інформаційних технологій (електронні засоби масової інформації, Інтернет тощо).
39. Адекватний переклад: синхронічний та діахронічний аспект.
40. Класифікація видів перекладу у світлі сучасної перекладацької традиції.
41. Особливості відтворення суспільно-економічних реалій (англо-українські відповідники).
42. Перспективи розвитку комп'ютерного перекладу у XXI столітті.
43. „Хибні друзі перекладачів” в економічній термінології (на матеріалі перекладів українською та англійською мовами).
44. Основні жанрово-стилістичні проблеми перекладу англійських економічних текстів.
45. Використання синтаксичних трансформацій у перекладі англійського економічного тексту.
46. Особливості використання лексичних трансформацій у перекладі англійського економічного тексту.
47. Семантико-стилістичні особливості перекладу англійських ділових листів.
48. Переклад інтернаціоналізмів та псевдоінтернаціоналізмів в англійському економічному тексті.
49. Національно-культурна специфіка англійського економічного тексту.
50. Основні морфологічні труднощі перекладу англійських економічних текстів.

51. Використання трансформації генералізації у перекладі англомовного економічного тексту.
52. „Економія мовних ресурсів” в англо-українському та українсько-англійському перекладі економічних текстів.
53. Політична коректність як прагматична проблема перекладознавства.
54. Транскодування як спосіб перекладу лексичних одиниць англомовних економічних текстів.
55. Особливості перекладу англійських метафоричних термінів на українську мову.
56. Явище інтерференції в перекладознавстві.
57. Структурно-семантичні особливості перекладу англійських багатокомпонентних термінологічних словосполучень.
58. Роль фонових знань у процесі перекладу.
59. Методика виконання адекватного перекладу англомовних економічних текстів.
60. Прагматична адаптація тексту перекладу як складова адекватного перекладу.
61. Явище синтаксичної компресії (на матеріалі перекладів українською та англійською мовами).
62. Явище синтаксичної декомпресії (на матеріалі перекладів українською та англійською мовами).
63. Використання граматичних трансформацій у перекладі парентетичних елементів англомовного економічного тексту.
64. Використання граматичних трансформацій у перекладі обставин в англомовному економічному тексті.
65. Використання граматичних трансформацій у перекладі додатків в англомовному економічному тексті.
66. Значення граматичних трансформацій для адекватного перекладу.

67. Реалізація трансформації вербалізації у перекладі англомовних економічних текстів.
68. Семантико-граматична відповідність форм числа іменника у перекладі англомовних економічних текстів.
69. Особливості перекладу на українську мову англійських форм пасивного стану дієслова-присудка в текстах економічного спрямування.
70. Передача значення заперечення як граматична проблема англомовних економічних текстів.
71. Врахування економічної омонімії в адекватному перекладі англомовних економічних текстів.
72. Особливості перекладу антропонімів та топонімів в англомовних текстах економічного спрямування.
73. Вплив внутрішньогалузевої омонімії термінів на адекватність англо-українського перекладу економічних текстів.
74. Класифікація видів перекладу в світлі сучасної перекладацької традиції.
75. Скорочений переклад: сучасний стан проблеми.
76. Типологія літературних перекладів як основа навчання перекладацькій справі в наш час.
77. Різновиди адекватного перекладу та їхнє суспільне значення.
78. Діяльність перекладачів країн Західної Європи під час II Світової війни.
79. Специфіка діяльності вітчизняних перекладачів у роки II Світової війни.
80. Свавільний переклад: історія і сучасний стан проблеми.
81. Історія перекладу економічних текстів.
82. Переклад як шлях збагачення мови на всіх її рівнях.
83. Переклад як шлях літературних запозичень.
84. Праця українських перекладачів в період „холодної війни”. Журнал „Всесвіт”. Рух шістдесятників.
85. Значення перекладу для розвитку бізнесу та економіки (на прикладі України 90-х рр. XX ст. – початок XXI ст.

86. Провідні лінгвоперекладознавчі концепції II половини XX ст. як основа побудови сучасних перекладознавчих теорій.
87. Вимоги до культурно-психологічного обличчя перекладача на сучасному етапі.
88. Провідні перекладачі 80-90-х рр. XX ст.
89. Переклад в Україні на межі XIX-XX ст.
90. Специфіка науково-технічних перекладів (на матеріалах текстів 80-90-х рр. XX ст.)
91. Релігійні тексти як об'єкти дослівного перекладу.
92. Міфологічні тексти як об'єкти вільного перекладу.
93. Художні тексти як об'єкти смислового перекладу.
94. Видатні прихильники вільного перекладу.
95. Видатні прихильники дослівного перекладу.
96. Видатні прихильники смислового перекладу.
97. Видатні перекладачі країн зарубіжної Європи XX ст.

**СПИСОК ОСНОВНИХ РЕКОМЕНДОВАНИХ НАУКОВИХ ТА
НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИХ ДЖЕРЕЛ З ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧИХ
ДИСЦИПЛІН ТА ПОРІВНЯЛЬНОЇ ТИПОЛОГІЇ**

Список містить нижче основні роботи (книги та деякі статті) з перекладознавчих дисциплін. Студентам слід рекомендувати самостійно проводити пошук наукових джерел з різних аспектів перекладознавства в бібліотеках та в мережі Інтернет. Особливо це стосується статей в наукових журналах та в збірках наукових праць.

1. Ажжок Б.М. Українські власні назви (антропоніми і топоніми) в англійському написанні // Мовознавство. №1 (157), січень-лютий, 1993. С. 11-15.
2. Алексеева И.С. Профессиональный тренинг переводчика. СПб: Союз, 2001. 288с.
3. Английские неологизмы /Ред.: Ю.А.Жлуктенко. К.: Наукдумка, 1983. 172с.
4. Аракин В.Д. Сравнительная типология английского и русского языков. Л.: Просвещение, 1989. 259 с.
5. Аспекты общей и частной лингвистической теории текста. М.: Наука, 1982. 192с.
6. Бархударов Л.С. Язык и перевод. М.: Междунар. отношения, 1975. 238с.
7. Борисенко Й.Й., Евтушенко Л.И. Английский язык в международных документах и дипломатической корреспонденции. К.: Вища школа, 1992.343с.
8. Брандес М.П., Провоторов В.И. Предпереводческий анализ текста (для институтов и факультетов иностранных языков. М.: НВИ: ТЕЗАУРУС, 2001. 224с.
9. Бреус Е.В. Основы теории и практики перевода с русского языка на английский. М.: УРАО, 2000. 208 с.

10. Бреус Е.В. Теория и практика перевода с английского языка на русский. М.: УРАО, 2001. 104с.
11. Виссон Линн, Практикум по синхронному переводу с русского языка на английский (с аудиоприложением). М.: Р.Валент, 2000. 200 с.
12. Виссон Линн. Синхронний переклад з російського на англійський. Прийоми. Навьки. Посібня. М.; Р.Валент, 2001. 272 с.
13. Виссон Линн. Русские проблемы в английской речи. Слова и фразы в контексте двух культур. М.: Р.Валент, 2003. 193 с.
14. Влахов С., Флорин С. Непереводимое в переводе. М.: Высш. школа, 1986. 416с.
15. Гадамер Ханс-Георг. Герменевтика и поэтика. К., Юніверс, 2001. 278с.
16. Гальперин И.Р. Текст как объект лингвистического исследования. М.: Наука, 1983. 139с.
17. Гуменюк П.Г., Максимов С.С. Дейктивні параметри тексту та переклад. *Наук. записки. Вип. XXVI. - Сер. Філол. науки (мовознавство)*. Кіровоград: РВЦ КДПУ ім. Вишніченка, 2000. С.73-79.
18. Докштейн С.Я., Макарова Е.А., Радоминова С.С. Практический курс перевода научно-технической литературы (английский язык). М.: Восп. изд-во Мин. обороны СССР, 1973. 448 с.
19. Евинтов В.И. Многоязычные договоры в современном международном праве.-К.: Наук.думка, 1981. 134с.
20. Ермолович Д.И. Имена собственные на стыке языков и культур. М.: Р.Валент, 2001. 200с.
21. Ерогова А.М. Теория и практика перевода экономических текстов с английского языка на русский. М.: Междунар. отношения, 1974. 90с.
22. Жлуктенко Ю.О. Порівняльна граматики англійської та української мов. К., 1960. 160 с.
23. Закономерности структурной организации научно-реферативного текста /Отв. ред. : В.И.Перебийнос. К.: Наук, думка, 1982. 322 с.

24. Зверева Е.А. Научная речь и модальность (система английского глагола). Л.: Наука, 1983. 158 с.
25. Зорівчак Р.П. Фразеологічна одиниця як перекладознавча категорія. Львів: Вища школа, 1983. 176 с.
26. Зражевская Т.А., Гуськова Т.И. Трудности перевода общественно-политического текста с английского языка на русский. М.: Высш. школа, 1986. 240 с.
27. Иванова И.П., Бурлакова В.В., Поченцов Г.Г. Теоретическая грамматика современного английского языка. М.: Высш. школа, 1981. 285 с.
28. Казакова Т.А. Практические основы перевода. English-Russian. СПб: Изд-во Союз, 2001. 320 с.
29. Каложная В.В. Стиль англоязычных документов международных организаций. К.: Наук.думка, 1982. 122 с.
30. Карабан В.І. Посібник-довідник з перекладу англійської наукової і технічної літератури на українську мову: в 2-х част. К.: Політична думка, 1997, 1999.
31. Карабан В.І., Мейс Дж. Теорія і практика перекладу з української мови на англійську мову: навч. посібник-довідник для студентів вищих закладів освіти. Вінниця: Нова книга, 2003. 608 с.
32. Колшанский Г.В. Проблема универсалий языка. *Общее языкознание. Внутренняя структура языка*. М.: Наука, 1972. С. 545-561.
33. Конечкая В.П. Лексико-семантические характеристики языковых реалий. *Великобритания. Лингвострановедческий словарь /Рум А.Р.У., Колесников Л.В., Пасечник Г.А. и др.-М.: Рус. яз., 1930. С. 463-466.*
34. Комиссаров В.Н. Слово о переводе. М.: Междунар. отношения, 1973. 215 с.
35. Комиссаров В.Н. Лингвистика перевода. М.: Междунар. отношения, 1980. 165 с.

36. Комиссаров В.Н. Теория перевода: Лингвистические аспекты. М.; Высш. школа, 1990. 250 с.
37. Комиссаров В.Н. Современное переводоведение. М.: ЗТС, 2001. 424 с.
38. Комиссаров В.Н., Ренкер Я.Й., Тархов В.Й. Пособие по переводу с английского языка на русский. Ч. 1. Лексико-фразеологические основы перевода. М.: Изд-во лит-ры на иностр. яз., 1960. 175 с.
39. Комиссаров В.Н., Ренкер Я.Й., Тархов В.Й. Пособие по переводу с английского языка на русский. Ч. 2. Грамматические и жанрово-стилистические основы перевода. М.: Высш. школа, 1965. 286 с.
40. Коптілов В.В. Теорія і практика перекладу. К.: Юніверс, 2003. 280 с.
41. Корунець І.В. Принципи і способи передачі українських особових і географічних назв англійською мовою. *Мовознавство*. 1993. №3 (159), травень-червень. С. 14-16.
42. Корунець І.В. Порівняльна типологія англійської та української мов. К.: Либідь, 1995. 238 с.
43. Корунець І.В. Нарис з історії західноєвропейського та українського перекладу. К.: КДЛУ, 2000. 86 с.
44. Корунець І.В. Теорія і практика перекладу. Вінниця: Нова книга, 2003. 448 с.
45. Корунець І.В. Порівняльна типологія англійської та української мов. Вінниця: Нова книга, 2003. 460 с.
46. Кунин А.В. Фразеологія сучасного англійського мови. М.: Междунар. отношения, 1972. 288 с.
47. Кунин А.В. Курс фразеології сучасного англійського мови. М.: Высш. школа, Дубна: Изд. центр "Феникс", 1996. 381 с.
48. Латышев Л.К. Курс перевода (эквивалентность перевода и способы ее достижения). М.: Междунар. отношения, 1981. 247 с.
49. Латышев Л.К. Технология перевода. Учеб. пособие по подготовке переводчиков (с нем. яз.). М.: НВИ - ТЕЗАУРУС, 2000. 280 с.

50. Латышев Л.К., Провоторов В.Й. Структура й содержание подготовки переводчиков в языковом вузе. М.: НВИ: ТЕЗАУРУС, 2001. -136 с.
51. Левинская Т.Р., Фитерман А.М. Проблемы перевода. -М.: Междунар. отношения, 1976. 205 с.
52. Максимов С.Е. Прагматика текста международного договора (на материале английского языка). *Прагматические аспекты изучения предложения и текста*. К.: КГНИИЯ, 1983. С. 125-131.
53. Максимов С.Е. Прагматические и структурно-семантические особенности текста международного договора (на материале английского языка): Дисс.... канд. филол. наук. К., 1984. 198 с.
54. Максимов С.С. Імовірнісне прогнозування у синхронному перекладі. *Вісник Сумського державного ун-ту. Сер. Філологічні науки*. - № 4 (37), 2002.- С. 116-120.
55. Максимов С.С. Сучасні лексичні галузеві новоутворення як проблема перекладу. *Вісник Київського міжнародного ун-ту. Сер. Іноземна філологія*. - Вип. 1. К.: Правові джерела, 2002. С. 67-71.
56. Максимов С.С. Усний двосторонній переклад (англійська та українська мови) - К.: Вид. центр КНЛУ, 2002. -122 с.
57. Максимов С.С., Радченко Т.О. Перекладацький аналіз тексту (англійська та українська мови). К.: Вид. центр КНЛУ, 2001. 105 с.
58. Мешков О., Змберт М.Л. Практикум по переводу с русского языка на английский. - М.: НВИ-ТЕЗАУРУС, 2000. 116 с.
59. Миньяр-Белоручев Р.К. Методика обучения переводу на слух. - М.: Изд-во ИМО, 1959. 190 с.
60. Миньяр-Белоручев Р.К. Последовательный перевод. Теория и методы обучения. М.: Воен. изд-во Мин. обороны СССР, 1969. - 287 с.
61. Миньяр-Белоручев Р.К. Теория й методи перевода. М.: Московский лицей, 1996. 208 с.

62. Мирам Г.Е., Дайнеко В.В., Тарануха Л.А., Грищенко М.В., Гон О.М. Основы перекладачу: Курс лекцій. К.: Ельга, Ніка Центр, 2002. 240 с.
63. Найда Ю. К науке переводить. Принципы соответствий // Вопросы теории перевода в заруб. лингвистике. М.: Междунар. отношения, 1978. С. 114-137.
64. Новиков А.И. Семантика текста и ее формализация. М.: Наука, 1983. 215 с.
65. Остин Дж.Л. Слово как действие. *Новое в зарубежной лингвистике*. Вып. XVII. М.: Прогресс, 1986. С. 22-129.
66. Палажченко П.Р. Все познается в сравнении, или несистематический словарь трудностей, тонкостей и премудростей английского языка в сопоставлении с русским. М.: Валент, 1999. 240 с.
67. Палажченко П.Р. Мой несистематический словарь (Из записной книжки переводчика). - М.: Р. Валент, 2002. 304 с.
68. Пелевина Н.Ф. Стилистический анализ художественного текста. Л.: Просвещение, 1980. 271 с.
69. Перевод Библии: Введение в принципы перевода /Сост. К.Барнаузли; пер. с англ. А.Ключевского. Burbach; Holzhausen: Summer Int. of Linguistics, 1990. 269 с.
70. Переклад англomовної юридичної літератури: Навч. посібник //Ред.: Л.М.Черноватий, В.І.Карабан. Вінниця: "Поділля: 2000", 2002. 448 с.
71. Петренко К., Чужакин А. Мир перевода-4. Аудиокурс. М.: Р.Валент, 1999. 32с.
72. Рецкер Я.И. Теория перевода и переводческая практика. М.: Междунар. отношения, 1974. 216 с.
73. Реферовская Е.А. Лингвистические исследования структуры текста. -Л. Наука, 1983. 215с.
74. Семенец О.Е., Панасьев А.Н. Практический курс устного перевода. – К.: Вища школа, 1986. 176 с.

75. Семенец О.Е., Панасьев А.Н. История перевода. К.: Либідь, 1989.
76. Степанов Ю.С. В трехмерном пространстве языка. М.: Наука, 1985. 335 с.
77. Стрелковский Г.М. Пособие по переводу с немецкого языка на русский и с русского на немецкий. М.: Высш. школа, 1973. 183 с.
78. Сучасна українська літературна мова /Ред.: І.К.Білодід. К.: Наук. думка, 1969-1973. Т. 1-4.
79. Текст в речевой деятельности (перевод и лингвистический анализ) / Ред.: А.А. Романов, А.Шахпарович. М.: Ин-т языкознания АН СССР, 1988. 137 с.
80. Уфимцева А.А. Лексическое значение //Принципы семиологического описания лексики. М.; Наука, 1986. 246 с.
81. Федоров А.В. Основы общей теории перевода. М.: Высш. школа, 1983.- 303 с.
82. Федоров А.В. Искусство перевода и жизнь литературы: Очерки. - Л.: Сов. писатель, 1983. - 352 с.
83. Черданченко О.Л., Коваль Я.Г. Теорія і практика перекладу (французська мова). К.; Либідь. 1995. 320 с.
84. Чужакин А.П. Устный перевод XXI: теория + практика, переводческая скоропись. М.: МГИ им. Е.Р.Дашковой, 2001. 256с.
85. Чужакин А.П. Устный перевод XXI: Sequel: практика и теория. Синхрон.-М.: Р.Валент, 2002. -232 с.
86. Чужакин А.П. Общая теория перевода и переводческой скорописи. Курс лекций. - М.: Р.Валент, 2002. - 160 с.
87. Швейцер А.Д. Перевод и лингвистика: о газетно-информационном и военно-публицистическом переводе. М.: Воен. изд-во Мин. обороны СССР, 1973. 278с.
88. Швейцер А.Д. Теория перевода. Статус, проблемы, аспекты. М.: Наука 1988.- 215 с.

89. Ширяев А.Ф. Синхронный перевод. М.: Воен. изд-во Мин. обороны СССР, 1979. 183с.
90. Advances in written text analysis /Ed.: M.Coulthard. L., N.Y.: Routledge 1994. 320 p.
91. Baker Mona. In other words. A Coursebook on Translation. L., N.Y.: Routledge: 1994. 212 p.
92. Catford J. A linguistic theory-of translation. L., N.Y.: Routledge, 2000..
93. Coats J. Women, men and language. L.: Longman, 1986.
94. Coats J. Women talk: conversation between women friends.-Oxford. etc.: Blackwell, 1996.
95. Dijk T.A. van. Text and context. Explorations in the semantics and pragmatics of discourse. N.Y.: Longman, 1977. 261 p.
96. Galperin I.R. Stylistics. - М.: Higher School, 1977. 334 p. 132. Halliday-M.A.K., Hasan R. Cohesion in English.-L.: Longman, 1983.
97. Hatim B., Mason I. Discourse and the translator. L.N.Y.: Longman, 1991. 258 p.
98. Hoey M. Patterns of lexis in text. Oxford: Oxford Univ. Press, 1991. 276 p.
99. Holmes J. Women's language: a functional approach //General Linguistics. Vol. 24. N 3, 1984. P. 149-178.
100. Kipers P.S. Gender and topic //Language in Society.-Vol. 16,-N4, 1987.- P. 543-557.
101. Lakoff R. Language and woman's place //Language and Style.-Vol. 10.-N4, 1975.-P. 222-248.
102. Maksimov S.E. Deictic Markers as Linguistic Means of Expressing Authority in Text: Diss. ... Master of Arts in Special Applications of Linguistics. - Birmingham: Univ. of Birmingham, 1992. 121 p.
103. Maksimov S.E. Translation as intercultural communication //IATEFL Ukraine Newsletter.-N1, May 1995. P. 16-18.
104. Miram G. Translation algorithms. - Kyiv: Tvim inter, 1998. - 176 p.

105. Nida E.A., Taber C.R. The theory and practice of translation. - Leiden: E.J.Brill, 1969.
106. Nord R. Textanalyse und Übersetzung. - Heidelberg, 1995.
107. O'Barr W.M., Atkins B.K. "Women's language" or "powerless language?" // Women and Language in Literature and Society. - N.Y.: Praeger, 1980. P. 93-110.
108. Philips M. Aspects of Text Structure: an investigation of the lexical organization of text. -Amsterdam: North Holland, 1985.
109. Sinclair J. Fictional worlds //Talking about Text. - Birmingham: English Research. - DAM N 13, 1986. P. 43-60.
110. Toolan M.J. Narrative. A critical linguistic introduction. - L., N.Y.: Routledge, 1991.-282 p.
111. Vinay J.P., Dalbarnet J. Stilistique comparee de frangais et de l'anglais. - P.: Didier. 1977 ; Comparative stylistics of French and English: a methodology for translation/Transl. and edited by J.C.Sager and M.J.Hamel.- Amsterdam, Philadelphia, PA: John Benjamins, 1995.

ДОДАТОК В

СПИСОК ОСНОВНИХ РЕКОМЕНДОВАНИХ ДОВІДКОВИХ ДЖЕРЕЛ З ПИТАНЬ ПЕРЕКЛАДУ

Список містить найбільш важливі довідкові видання з перекладознавства та деякі загальні та галузеві словники (англійська мова). Оскільки довідкова література досить швидко старіє, слід користуватися словниками, енциклопедіями та довідниками останніх років видання. Найбільш швидко «встигають за часом» словники, розміщені в мережі Інтернет. У списку наведені лише декілька найбільш відомих словників із серій «Collins COBUILD», «Merriam-Webster», «Oxford English Dictionary». Інші словники цих серій можна знайти на відповідних сайтах Інтернету. З певними застереженнями слід використовувати двомовні словники (англо-українські, англо-російські тощо), видані за кордоном, оскільки надійність таких словників значно нижча, порівняно із вітчизняними.

1. Англо-русский авиационно-космический словарь / Под общ. ред. А.М. Муранкевича. - М.: Воен. изд-во Мин. обороны СССР, 1974. 1336 с.
2. Англо-русский военный словарь / Под общ. ред. Г.А. Судзиловского. - М.; Воен. изд-во Мин. обороны СССР, 1968. 1064 с.
3. Англо-русский военно-технический словарь / Сост.: В.М. Бузинов, Н.В. Володин, Л. Гальперинидр. М.: Воен. изд-во Мин. обороны СССР, 1965. 944с.
4. Англо-русский дипломатический словарь / Под рук. В.С. Шахназаровой, Н.О. Волковой, К.В. Журавченко. М.: Рус. яз., 2001. 856с.
5. Англо-русский политехнический словарь / Под ред.: А.Е. Чернухина. - М.: Сов. энциклопедия, 1971.- 72с.
6. Англо-русский словарь по экономике и финансам / Под ред. А.В. Аникина. СПб: Экономическая школа, 1993. 590 с.

7. Англо-русский физический словарь / Под ред. Д.М. Толстого. - М.: Рус. яз., 1978. 848с.
8. Англо-український словник: у 2-х т. / Уклад.: М.І. Балла.- К.: Освіта, 1996.
9. Андрианов С.Н., Берсон А.С., Никифоров А.С. Англо-русский юридический словарь. М.: Рус. яз., 1993. - 509 с.
10. Баранцев К.Т. Англо-український фразеологічний словник. К.: Рад. школа, 1969. 1052 с.
11. Башина И.Г. Словарь русско-английских глагольных эквивалентов. М.: Р.Валент, 2001. 232 с.
12. Бенсон М., Бенсон З., Илсон Р. Комбинаторный словарь английского языка. М.: Рус. яз., 1990. 286 с.
13. Болотина А.Ю., Якушева Е.О. Англо-русский и русско-английский медицинский словарь. М.: РУССО, 2000. 544 с.
14. Великий тлумачний словник сучасної української мови /Укладі голов. ред. В.Т.Бусел. К., Ірпінь: ВТФ "Перун", 2002. 1440 с.
15. Великобритания. Лингвострановедческий словарь / А.Р.У.Рум. Л.В. Колесникова, Г.А. Пасечники др. М.: Рус. яз., 1978. 480 с.
16. Гиляревский Р.С. Старостин Б.А. Иностранные имена и названия в русском тексте: Справочник. М.: Высш. школа, 1985. 303 с.
17. Голицынский Ю.Б. Великобритания. - СПб: КАРО, 2001. 480 с.
18. Горпинич В.О., АнтоноукТ.Р. Географічні назви в українській мові. Київ: Іван Федоров, 1999. 154 с.
19. Горпинич В.О., АнтоноукТ.Р. Українські власні назви в російській мові. К.: Іван Федоров, 1998. 134 с.
20. Грин Дж. Словарь новых слов. М.: Персей, Вече, 1996. 340 с.
21. Довідник НАТО. К.: Молодь, 1999. 544 с.
22. Жданова И.Ф., Вартумян О.Л. Англо-русский экономический словарь. - М.: Рус. яз., 1995. 873с.

23. Колин В.П. Глоссарий по валюте евро. М.: Р.Валент, 2001. 192 с.
24. Кузнецов Б.В. Русско-английский словарь научно-технической лексики. М.: Рус. яз., 1986. 656с.
25. Кунин А.В. Англо-русский фразеологический словарь - М.: Рус.яз., 1984. 944 с.
26. Леонович О.А. В мире английских имен. - М.: АСТ, Астрель, 2002. 60 с.
27. Лингвистический энциклопедический словарь / Ред.: В.Н.Ярцева. М.: Сов. энциклопедия, 1990. 685 с.
28. Мамулян А.С., Кашкин С.Ю. Англо-русский полный юридический словарь. - М.: Советник, 1993. 389 с.
29. Медведева Л.М., Медведева Н.Ю. Англо-українсько-російський словник усталених виразів. К.: Укр. енциклопедія. 1992. 493 с.
30. Новый російсько-український словник-довідник юридичної, банківської, фінансової, бухгалтерської та економічної сфери / Ред.: С.Я.Єрмоленко, Л.О.Пустовіт. К.: Довіра, 1998. 779 с.
31. Новый большой англо-русский словарь: в 3-х т./ Ю.Д.Апресян, З.М. Медникова, А.В. Петрова и др.-М.: Рус. яз., 1999.
32. Памухина Л.Г. и др. Русско-английский разговорник по внешнеэкономическим связям. - М.: Рус. яз., 1993. - 654 с.
33. Родионова З.В., Филатов В.П. Русско-английский словарь общественно-политической лексики. - М.: Рус. яз., 1987. 544 с.
34. Розенталь Д.З., Теленкова МА Словарь-справочник лингвистических терминов. - М.: Просвещение, 1976. 543 с,
35. Русско-английский внешнеторговый и внешнеэкономический словарь / И.Ф. Жданова, И.Н. Браслова, Н.П. Васильева и др. М.: Рус. яз., 1994. 1022с.
36. Русско-английский дипломатический словарь / Под рук. К.В. Журавченко. М.:Рус. яз., 2001. 734с.

37. Русско-английский технический словарь / Под ред.: А.Е.Черпухина. - М.: Воен. изд-во Мин. обороны СССР, 1971. 1028 с.
38. Русско-украинский словарь: в 3-х т. / Ред.: С.И.Головащук, Л.А.Коробчинская, Н.Н.Пилинский. К.: Наук. думка, 1968.
39. Соневицький Р. Базова економічна та ділова термінологія. Антиукраїнський словник. Тернопіль: Збруч, 2001. 335 с.
40. Терехов Д.Ю. Англо-русский словарь по бухгалтерскому учету, аудиту и финансам. М.: Аскери, 1994. 512 с.
41. Томахин Г.Д. Америка через американизмы. М.: Высш. школа, 1982. 256с.
42. Томахин Г.Д. США. Лингвострановедческий словарь. М.: Рус. яз., 2000. 576 с.
43. Торн Т Словарь современного сленга. М.: Персей, Вече, 1996. 584 с
44. Українсько-англійський та англо-український словник / Укл.: В.Ніньовський. К.: МП "Пам'ятки України". 1993. 680 с.
45. Українсько-російський словник / Укл.: В.С. Ільїн, К.П. Дорошенко, С.П. Левченко та ін. К.: Наук. думка, 1975. 944 с.
46. Український правопис / НАН України, Ін-т мовознавства ім. О.О.Потебні. Інститут української мови. К.: Наук. думка, 2003. - 240 с.
47. Федоров Б.Г. Англо-русский банковский энциклопедический словарь. - СПб: Лимбус Пресс, 1995. 496 с.
48. Collins COBUILD English Language Dictionary. L, Glasgow (latest editions).
49. Collins COBUILD Essential English Dictionary. L, Glasgow (latest editions).
50. Collins COBUILD English Collocations. L., etc. (latest edition).
51. Collins COBUILD English Usage. L: Harper Collins Publishers, 1993. - 808 p.
52. Collins Dictionary of the English Language. L., Glasgow (latest editions).

53. Courtney R. Longman dictionary of phrasal verbs. M.: Russky Yazyk Publishers, 1986.-735 p.
54. Encyclopaedia BritannicaB 2001. Deluxe edition //CD ROM.
55. Harrap's mini pocket English dictionary /Ed. by P.H. Colin. -L. (latest editions).
56. Hornby A.S. Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English. - Oxford (latest editions).
57. Jones D. Everyman's English Pronouncing Dictionary. - L. (latest editions).
58. Longman New Universal Dictionary. Harlow: Longman, 1982. - 1158 p.
59. Merriam-Webster Collegiate Dictionary (latest editions).
60. Merriam-Webster Concise Dictionary (latest editions).
61. Merriam-Webster Desk Dictionary (latest editions).
62. MicrosoftB Bookshelfa Dictionary of Modern English, 1999 //CD ROM.
63. MicrosoftB Encarta World English Dictionary, 1999//CD ROM.
64. NATO Handbook. Brussels: NATO Office of Information and Press, 2001. - 536 p.
65. New Testament. Psalms. Proverbs. Nashville: The Gideons International, 1999. 669p.
66. Oxford English Dictionary. L., Oxford (latest editions).
67. A Pronouncing Dictionary of American English (Merriam-Webster).
68. The Concise Oxford Dictionary of Current English. L. (latest editions).
69. The Shorter Oxford English Dictionary on Historical Principles. Oxford (latest editions).

**ЗРАЗОК ЗАВДАННЯ НА ВИКОНАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ ЗА
ВСТАНОВЛЕНОЮ ФОРМОЮ**

Вінницький торговельно-економічний інститут

Київського національного торговельно-економічного університету

Кафедра _____
 Дисципліна _____
 Спеціальність _____
 Курс _____ Група _____ Семестр _____
 Завдання
 на курсову роботу (індивідуальну графічну роботу) студента

 (прізвище, ім'я, по батькові)
 Тема курсової роботи _____

 Строк здачі студентом закінченої курсової роботи

 Вихідні дані до курсової роботи
 Дата здачі завдання _____

Календарний план

№ п/п	Назва етапів курсової роботи (індивідуальної графічної роботи)	Строк виконання етапів роботи	Примітки

Здобувач освітнього ступеня «бакалавр» _____ (підпис)
 Науковий керівник _____ (підпис) _____ (прізвище,
 ім'я, по батькові)
 « ____ » _____

ДОДАТОК Д

ЗРАЗОК ОФОРМЛЕННЯ ТИТУЛЬНОГО АРКУША КУРСОВОЇ РОБОТИ

Міністерство освіти і науки України
Вінницький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету
Обліково-фінансовий факультет
Кафедра іноземної філології та перекладу

Отримано

Регістраційний номер № _____

від « ____ » _____ 20 ____ р.

КУРСОВА РОБОТА

з дисципліни «Практика перекладу з першої іноземної мови»
на тему:

.....

Здобувача освітнього

ступеня «бакалавр»

спеціальності 035 «Філологія»

спеціалізації 035.041 «Германські мови та літератури (переклад включно),

перша – англійська»

групи ФПІ-31 (в) ППІ

Науковий керівник ППІ (науковий ступінь, вчене звання)

Результат перевірки:

Вінниця 20--

ДОДАТОК С

РЕЦЕНЗІЯ НА КУРСОВУ РОБОТУ

Міністерство освіти і науки України
Вінницький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету
Обліково-фінансовий факультет
Кафедра іноземної філології та перекладу

РЕЦЕНЗІЯ НА КУРСОВУ РОБОТУ І РЕЗУЛЬТАТИ ЗАХИСТУ

Студента _____
(прізвище, ім'я та по батькові)

_____ курсу _____ групи _____
Курсова робота з _____
(назва навчальної дисципліни)

Тема _____

Регістраційний № _____, дата одержання « ____ » _____ 20 ____ р.

Науковий керівник _____
(вчене звання, прізвище, ініціали)

Рецензент _____
(вчене звання, прізвище, ініціали)

ЗМІСТ РЕЦЕНЗІЇ

Допущено до захисту « ____ » _____ 20 ____ р.

Захист планується о _____ « ____ » _____ 20 ____ р.
(час)

_____ (підпис наукового керівника)

Курсова робота захищена « ____ » _____ 20 ____ р.

з оцінкою _____

(за шкалою КНТЕУ, національною шкалою та шкалою ЄКТС)

Комісія:

1. _____
(підпис) (прізвище, ініціали)

2. _____
(підпис) (прізвище, ініціали)

3. _____
(підпис) (прізвище, ініціали)

ДОДАТОК Е

ПРИКЛАДИ ОФОРМЛЕННЯ БІБЛІОГРАФІЧНОГО ОПИСУ

Рекомендації з оформлення посилань в наукових роботах згідно Стилю Сучасної мовної асоціації (MLA style)

Сфера застосування – гуманітарні науки (мистецтво, література, філософія, релігія тощо)

Цитування в тексті

MLA стиль передбачає використання посилань у тексті роботи щоразу, коли ви цитуєте джерело, будь то парафраз, цитата всередині рядка чи блокова цитата. Внутрішньотекстове посилання містить інформацію про: автора праці (редактора/укладача/назву цитованого джерела, якщо автор відсутній), що цитується, сторінковий інтервал (з якого наводиться цитата або парафразована конкретна інформація). Парафраз. Не береться в лапки. Прізвище(а) автора(ів) може з'явитися: 1) в самому реченні, а сторінковий інтервал зазначається в дужках наприкінці парафрази; 2) в дужках після парафрази разом із сторінковим інтервалом без проміжних розділових знаків.

Наприклад: За Тимошиком у редакційно-видавничому процесі існує кілька етапів редагування (26). У редакційно-видавничому процесі існує кілька етапів редагування (Тимошик 26).

Обидва посилання вказують на те, що інформація, яка міститься в реченні може бути розташована на сторінці 26 твору, автором якого є Тимошик. Більш розгорнута інформація про згадане джерело буде міститися у списку використаних джерел під вказаним у реченні прізвищем. Цитата всередині рядка. Береться в лапки. Прізвище(а) автора(ів) може з'явитися: 1) в самому реченні, а сторінковий інтервал зазначається в дужках наприкінці цитати; 2) в дужках після цитати разом із сторінковим інтервалом без проміжних розділових знаків. Наприклад: Вордсворт заявив, що романтична поезія була відзначена як «спонтанний перелив сильних почуттів» (263).

Романтична поезія характеризується «спонтанним переливом сильних почуттів» (Вордсворт 263).

Блокова цитата (складається з більше, ніж трьох рядків тексту). Подається в тексті з нового рядка з абзацу, не береться в лапки. Після цитати ставиться крапка та вказується вихідне джерело в дужках. Наприклад: У галузі видавничої справи поняття «редагування» перш за все використовується для позначення видів роботи, безпосередньо пов'язаних з діяльністю органів друку. Сучасне редагування належить до сфери суспільнокультурної професійної діяльності, що спрямована на аналіз і вдосконалення мовних творів під час їх підготовки до відтворення засобами поліграфії, або до трансляції. (Хоню 45)

У посиланні необхідно скорочувати число сторінок, де це можливо, наприклад, якщо цитату розміщено на сторінках 123-124, то в посиланні вказується 123-4.

Посилання на роботу кількох авторів (редакторів/укладачів)

Внутрішньотекстове посилання на роботу кількох авторів залежить від їх кількості: 1) 2-3 автора. У внутрішньотекстовому посиланні необхідно перерахувати прізвища усіх авторів (через кому). Перед останнім автором пишеться слово «та». Наприклад: (Smith, Yang, and Moore 76); (Бойко, Гречка, та Поліщук 58); Бойко, Гречка, та Поліщук стверджують, що «...» (58). 2) 4 автора і більше. У внутрішньотекстовому посиланні необхідно вказати прізвище першого автора та слово «та ін.». Наприклад: (Kernis et al. 5-6); (Величко та ін. 45); Величко та ін. називають цей феномен «...» (45).

Посилання на роботи авторів з однаковими прізвищами

Якщо два або більше авторів мають однакові прізвища, у внутрішньотекстовому посиланні необхідно вказати також перші ініціали (або навіть повне ім'я, якщо різні автори мають однакові ініціали). Наприклад: Хоча деякі медичні фахівці з етики стверджують, що клонування призведе до

дизайнерських дітей (Р. Міллер 12), інші відзначають, що переваги медичних досліджень перевершують це міркування (А. Міллер 46).

Посилання на кілька робіт одного автора

Якщо цитується більше однієї роботи одного автора, необхідно вказати скорочену назву конкретної роботи, з якої наводиться цитата. Короткі назви книг виділяються курсивом, а короткі назви статей беруться в лапки. Наприклад: Елкінс стверджує, що візуальні дослідження, як нова дисципліна, можуть бути «занадто легкими» («Візуальні дослідження» 63). Візуальні дослідження, як нова дисципліна, можуть бути «занадто легкими» (Елкінс, «Візуальні дослідження» 63). Murray states that writing is «a process» that «varies with our thinking style» (Write to Learn 6).

Посилання на роботу автора-організації

Коли автором цитованого джерела виступає організація, то необхідно вказати назву організації, за якою слідує сторінковий інтервал (з якого наводиться пряма цитата або пересфразована конкретна інформація з джерела).

Якщо автор джерела невідомий, тоді необхідно вказати скорочену назву твору замість прізвища автора. Заголовок невеликої за розміром роботи (наприклад, статті) береться у лапки, а великої за розміром роботи (наприклад, книги, сайту) виділяється курсивом. Вказується сторінковий інтервал. Наприклад: Ми бачимо так багато гарячих точок глобального потепління в Північній Америці, ймовірно, тому, що цей регіон має «більш легко доступні кліматичні дані і більш комплексні програми для моніторингу та вивчення змін стану навколишнього середовища ...» («Вплив глобального потепління» 6).

Посилання на багатотомні видання

Якщо цитується інформація з різних томів багатотомної роботи, необхідно включати у посилання номер тому з подальшою двоцифровою і вказувати сторінковий інтервал. Наприклад: «Стратегічні дослідження...»

(Балашова 3: 14). Якщо ж цитується інформація з одного тому, необхідно вказати тільки номер сторінки в дужках.

Посилання на Інтернет-джерела/ Електронні ресурси

У внутрішньотекстовому посиланні необхідно вказати прізвище автора або назву статті (книги тощо) та назву вихідного джерела. Не потрібно вказувати сторінковий інтервал. Якщо прізвище автора згадується раніше в реченні, то не слід знову вказувати його в дужках.

Упорядкування списку використаних джерел

Список використаних джерел розміщується в кінці роботи на окремій сторінці. Він надає інформацію, необхідну для того, щоб знайти і отримати будь-яке джерело, процитоване в тексті документа. Кожне джерело, процитоване в роботі має з'явитися у списку використаних джерел. Так само, кожен запис у списку використаних джерел має бути згаданим в тексті роботи. Назва списку використаних джерел – Цитовані праці. Заголовок розміщується по центру звичайним накресленням, без лапок. Міжрядковий інтервал протягом списку – подвійний. Цитований матеріал наводиться в алфавітному порядку за прізвищем автора (редактора/укладача, якщо немає автора). Якщо матеріал не має автора, його необхідно розподілити за першою літерою його назви. Джерела в списку не нумеруються. Якщо бібліографічний опис джерела займає кілька рядків, тоді перший рядок опису вирівнюється по ширині без відступів, а наступні рядки – з абзацним відступом. Наприклад: Haynes, Stephanie E. The Effect of Background Music on the Mathematics Test Anxiety of College Algebra Students. Diss. West Virginia University, 2003. Morgantown, WV: West Virginia U. Print.

Правила бібліографічного опису для списку використаних джерел

Якщо в публікації зазначено два або три автори, у посиланні необхідно перерахувати їх усіх. Якщо авторів більше трьох, можна перерахувати всіх авторів або вказати «та ін.» після прізвища першого автора (див. бібліографічний опис книг з 1-3 авторами). Якщо в публікації під редакцією

зазначено два або три редактори, у посиланні необхідно перерахувати їх усіх. Якщо редакторів більше трьох, необхідно вказати «та ін.» після прізвища першого редактора (див. бібліографічний описи книг з 4 і більше авторами). Якщо окремий том багатотомного видання має власну назву, тоді у посиланні не треба вказувати номер тому, а просто описати таке видання як звичайну книгу. Необхідно скорочувати число сторінок, де це можливо, наприклад, якщо цитату розміщено на сторінках 123-124, то в описі вказується 123-4. Назви книг, журналів зазначаються без скорочень. Необхідно скорочувати назви місяців у датах звернення/публікації тощо (відповідно до мовних правил певної країни).

Схема Приклади

Книга: 1-3 автора

Прізвище1, Ім'я1, Ім'я2 Прізвище2, та Ім'я3 Прізвище3. Назва книги: Підназва. Номер видання. Місце видання: Видавництво, Рік. Тип публікації.

Bragg, Steven. Wiley Revenue Recognition: Rules and Scenarios. 2nd ed. Hoboken, NJ: Wiley, 2010. Print.

Тимошик, Микола. Видавнича справа та редагування. Київ: Ін Юре. 2004. Друк.

Gordon, Virginia, Wesley Habley, and Thomas Grites. Academic Advising. San Francisco, CA: Jossey-Bass, 2008. Print.

Шульгін, Василь, Микола Слободяник, та Віктор Павленко. Хімія. Харків: Фоліо, 2004. Друк.

Книга: 4 і більше авторів

Прізвище1, Ім'я1, та ін. Назва книги: Підназва. Номер видання. Місце видання: Видавництво, Рік. Тип публікації.

Nabyarimana, James, et al. Coethnicity. New York: Russell Sage Foundation, 2009. Print.

Прусова, Ганна, та ін. Математика. Київ: Освіта, 2004. Друк.

Книга за редакцією

Прізвище редактора. Ім'я, ред. Назва книги: Підназва. Номер видання. Місце видання: Видавництво, Рік. Тип публікації.

Immons, David, ed. New Critical Essays on Kurt Vonnegut. New York: Palgrave Macmillan, 2009. Print.

Bell-Scott, Patricia, et al., eds. Double Stitch. Boston: Beacon, 1991. Print.

Фіголь, Наталя, ред. Українська мова. Київ: НТУУ «КПІ», 2009. Друк.

Прусова, Ганна, Олег Прихач, та Катерина Довгань, ред. Математика. Київ: Освіта, 2004. Друк.

Книга: організація як автор

Назва організації. Назва книги: Підназва. Номер видання. Місце видання: Видавництво, Рік. Тип публікації.

Peace Corps. A Life Inspired. Washington, DC: Peace Corps, 2006. Print.

Організація ветеранів України. Звитязниці. Київ: Україна, 1995. Друк.

Книга без автора

Назва книги: Підназва. Номер видання. Місце видання: Видавництво, Рік. Тип публікації.

Go Ask Alice. New York: Simon, 1971. Print.

Українська мова. Київ: НТУУ «КПІ», 2009. Друк.

Науково-технічна бібліотека Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»

Частина книги

Прізвище автора частини, Ім'я. «Назва частини: Підназва.» Назва книги: Підназва. Номер видання. Відомості про редактора. Місце видання: Видавництво, Рік. Сторінковий інтервал. Тип публікації.

Grosman, David. «Writing in the Dark.» Burn This Book. Ed. Toni Morrison. New York: Harper, 2009. 22-32. Print.

Балашова, Сва. «Стратегічні дослідження.» Пріоритети інвестиційного забезпечення. За ред. А. Сухорукова. Київ: Наукова думка, 2004. 5-9. Друк.

Багатотомні видання

Прізвище автора, Ім'я. Назва багатотомної праці: Підназва. Відомості про редактора. Кількість томів. Місце видання: Видавництво, Рік. Тип публікації.

Mill, John Stuart. *Collected Works*. Ed. John M. Robson. 33 vols. Toronto: U of Toronto P, 1963-1991. Print.

Олійник, Борис. Вибрані твори. В 2-х т. Київ: Українська енциклопедія, 2006. Друк.

Багатотомне видання (окремий том)

Прізвище автора тому, Ім'я. Назва багатотомної праці: Підназва. Відомості про редактора. Номер тому. Місце видання: Видавництво, Рік. Тип публікації.

Mill, John Stuart. *Collected Works*. Ed. John M. Robson. Vol. 1. Toronto: U of Toronto P, 1963. Print.

Олійник, Борис. Вибрані твори. Т. 2. Київ: Українська енциклопедія, 2006. Друк.

Автореферат або дисертація

Прізвище, Ім'я. Назва роботи: Підназва. Тип роботи. Назва установи. Рік. Місто: Університет, в якому захищено дисертацію. Тип публікації.

Haynes, Stephanie E. *The Effect of Background Music on the Mathematics Test Anxiety of College Algebra Students*. Diss. West Virginia University, 2003. Morgantown, WV: West Virginia U. Print.

Саленко, Олег. Наукові основи високоефективного гідро різання. Дис. НТУУ «КПІ», 2001. Київ: НТУУ «КПІ». Друк.

Матеріали конференції

Прізвище редактора, Ім'я, ред. Назва виступу: Підназва. Місце видання: Видавництво, Рік. Тип публікації.

Reinke, Joachim, Martin Oberlack, and Alessandro Talamelli, eds. *Progress in Turbulence III: Proceedings of the iTi Conference in Turbulence 2008*. New York: Springer, 2010. Print.

Поліщук, Олег. Інженерія програмного забезпечення. Матеріали конференції молодих вчених, Харків, 25-29 червня. Київ: Наука, 2008. Друк.

Стаття з журналу

Прізвище, Ім'я. «Назва статті: Підназва.» Назва журналу Номер журналу (Рік): Сторінковий інтервал. Тип публікації.

Benjamin, Cornelius. «The Ethics of Scholarship.» *Journal of Higher Education* 31.9 (1960): 471-80. Print.

Роїк, Максим. «Сучасний стан ресетрації представників роду Salix.» *Біоспергетика* 1(2014): 21-23. Друк.

Стаття з газети

Прізвище, Ім'я. «Назва статті: Підназва. « Назва газети Дата випуску. Рік: Сторінковий інтервал. Тип публікації.

Zernike, Kate. «Tea, Anyone?: Enlist, but Avoid Talking About the Constitution.» *New York Times* 19 Sept. 2010: WK 1. Print.

Лиховид, Іван. «Медичний прорив. « День 15 січ. 2016: 2-3. Друк.

Урядові публікації

Назва держави (якщо не очевидно з назви уряду). Назва офіційного органу. Назва документа. Номер сесії. Місце видання: Видавництво, Рік. Тип публікації.

United States. Dept. of Justice. Federal Bureau of Investigation. *The FBI Story*. Washington, DC: GPO, 2009. Print.

United States. Cong. Senate. Committee on Energy and Natural Resources. *Hearing on the Geopolitics of Oil*. 110th Cong., 1st sess. Washington: GPO, 2007. Print.

Статути/Закони

Назва закону. № закону. Номер розділу § номер статті. Дата затвердження. Тип публікації.

Voting Rights Act of 1965. Pub. L. 89-110. 42 U.S.C. § 1973-1973aa-6. 6 Aug. 1965. Print.

Про Національну поліцію. № 580-VIII. Розд. II § ст. 6. 2 лип. 2015.

Друк.

Постанови, накази, регламенти

Назва публікації. Номер розділу Номер частини. Рік. Тип публікації.

Endangered and Threatened Wildlife and Plants. 50 CFR17. 2010. Print.

Про затвердження правил утримання зелених насаджень у населених пунктах України. № 105. 2006. Друк.

Патент

Прізвище винахідника. Ім'я. «Назва винаходу.» Номер патенту. Дата публікації. Тип публікації.

Le Van Meautte, Valerie. «Nose Pad Assembly. « Patent 6,601,955. 5 Aug. 2003. Print.

Мацко, Григорій. «Вічний двигун.» Патент 26933. 29 груд. 1999. Друк.

Науково-технічна бібліотека Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут», укладач: Юлія Корян

Детальніше про MLA стиль за посиланнями:

Бібліотека університету штату Нью-Йорк в Олбані:

<http://library.albany.edu/cfox?type=mla>

Лабораторія університету Пердью:

<https://owl.english.purdue.edu/owl/resource/747/05/>